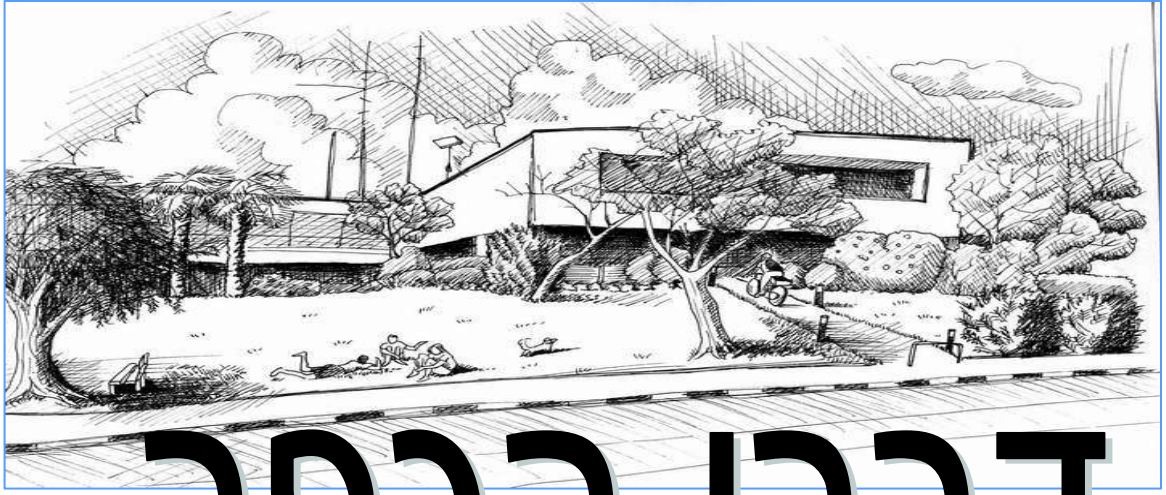

דברי הכפר

**"בן אדם כעץ שתול על מים
שורש מבקש
בן אדם כסנה מול השמיים
בו בוערת אש".**

יענקלה רוטבליט

**האם המחאה אמרה את שלה?
האם שנת הלימודים שהחלה,
מסמנת שיגרה?**

**גיליון מס. * 2270 י' האלול תשע"א * 9 בספטמבר 2011
כפר הנשיא * עלון פנימי**

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

11/9	יוהנה פוטש עידית פורסטר גיל גלבוע (נכדה ר.כהן)
12/9	הנרי שפרונג מור גולדברג
13/9	טובי אפשטיין (נכד) דקל בסו
14/9	נאור מסר עינת מסר אלון ודורון תושיה (נכדים סינה)
15/9	שחר כץ עמית כהן נאה (ה)
16/9	שמואל חצור נעמה קרונברג גל סינה (נכד) טל ונעם פרלסון (נכדות) איתמר רובין ארנברג (נכד)
17/9	יאסו אישימרו יונתן רביב (נכד-בלגורי)

מזל-טוב!

ימי נישואין

11/9	עמליה ומיכי נוי עירית ומשה גרשמן
12/9	קלאיר ובריאן מייז
13/9	ג'נט וקולין פרימוסט
15/9	דורית ואבי רוזנקרנץ דניה וזיו גלבוע

מה נשמע ?

- כשהייתי ילדה קטנה ותלמידת בית הספר היסודי, היה החופש עובר עלי בטיפוס על עץ התות בחצר שלנו, ואחרי חודש היינו עוברים אל עץ התאנה בחצר של השכנים. הייתי הולכת כל יום לספריה של מועצת הפועלים להחליף ספר, ולפעמים גם הלכתי לקולנוע "סמדר" לראות שני סרטים בכרטיס אחד. לא משהו מסעיר במיוחד... ולכן, לקראת אמצע חודש אוגוסט הייתי כבר מתגעגעת ללימודים. הדבר היחיד שקלקל את הציפייה לתחילת השנה, היה החובה למלא שלוש או ארבע חוברות לחופש הגדול, דרכם של המורים לקלקל לתלמידיהם את תענוגות החופש, ואת זאת עשיתי בשבוע האחרון של אוגוסט. (בשבוע הראשון של שנת הלימודים מצאנו את כל הדפים של חוברות החופש שלנו קשורים בחוט, ותלויים בשירותים, כשהייעוד שלהם השתנה ללא הכר...).

כל זאת אני מספרת, כניגוד לחופש הגדול של נכדיי כאן בקיבוץ. כל כך הרבה פעילויות! כל כך הרבה כיף! כל כך הרבה אנשים שעושים מאמצים כדי להנעים עליהם את החופש! ובלי חוברות לחופש (וגם יש להם נייר טואלט תקני בבית הספר). לא פלא שילדינו לא מספיקים להתגעגע לבית הספר. אבל ב-1 בספטמבר, אם התגעגעו או לא, הלימודים מתחילים. וכך היה לנו ביום חמישי האחרון.

ילדים יקרים, מורים נפלאים, שתהיה לכם שנת לימודים פורייה, מוצלחת ומהנה. האמת? אני מתגעגעת...

- ברוכים השבים למיה טנא, גולן רוזנקרנץ, הדס וייסבקר, לפיד בר דוד, גילי שפרונג, גילי כרמי ועמית דדוש, שחזרו בשבוע שעבר ממסעם לפולין. מסורת המסעות לפולין נמשכת ב"עמק החולה" כבר חצי יובל שנים. המסע ממשיך להיות אירוע משמעותי במסלול החינוכי של בנינו.
- נער אחר מכתה י"ב הוא יהל גרשמן, שהשבוע לא זו בלבד שכתבו עליו בעיתון (ידיעות קריית שמונה), אלא שתמונתו הופיעה גם בעמוד השער של העיתון. וכל זאת בזכות היותו של יהל שחקן כדורסל מצטיין. וכך אומר עליו המאמן זיו ברתנא:

יהל הוא אחד הקלעים הכי מוכשרים שזכיתי לאמן. הוא יכול לייצר נקודות רבות באמן קצר כדי להפוך לשחקן נוצר מוביל ואולי גם להגיע רחוק יותר.

ואנחנו ממש מאחלים ליהל להגיע רחוק מאד.

- באותו יום שבו התחילה שנת הלימודים התקיים אצלנו ערב, שהפך כבר למסורת, לזכרו של חברנו **רומן רובינוב ז"ל**, ערב שבמרכזו טורניר שח-מט. היזמים והמארגנים הראשיים הם שוב **זוהר דבולט וארז מירב**. האלונית שלנו סיפקה כיבוד נעים וטעים. בטורניר עצמו השתתפו הרבה ילדים, נערים ומבוגרים והזוכה במקום הראשון הוא **מרדכי ברור**.

- מזל טוב ענק ל**דניאלה טלברג** לנישואיה עם בחיר לבה **אדם**. טכס הנישואין נערך בשדה נחמיה לאחר שייט קייקים, ופסק זמן של כמה דקות כדי להחליף בגדים לקראת החופה... בהמשך, ארוחה שבה כל הכיבוד הובא על ידי המוזמנים. ובסופה של החגיגה נכנסו כולם לאוהלים כדי לישון כמה שעות... (את כל התיאור הזה ועוד יותר קבלתי מהאמא **הלן טלברג**, שלקחה את הכל בנועם ההליכות שלה, שאנחנו מכירים מזמן).

ביום ראשון בערב התקיימה חגיגה נחמדה שערכו בני הזוג אצלנו כאן במועדון ואליה הזמינו את כל בית כפר הנשיא. הקייטרינג לקבלת הפנים במועדון בוצע ע"י **מרק ועמירה רובין** מראש פינה כמתנה לבני הזוג (ומי שזוכר את מרק מהימים שהיה מרכז הצאן אצלנו, ואת המטעמים שהוא ועמירה מכינים ב"גינת המטבח" שלהם בראש פינה, יודע שהייתה שם איכות מצויינת).

מזל טוב לכם, דניאלה ואדם. למדנו מכם שיעור חשוב בהלכות חגיגות נישואין, אפשר גם אחרת!

- ומזל טוב לא פחות ענק ל**אסי שוורץ** גם הוא מכתת חרוב, שמתחתן היום עם בחירת לבו **שושנה** (היום, בהנחה שאתם קוראים את "דברי" ביום חמישי). מזל טוב גם לסוזן, לשיפי, לעדי ולבני המשפחה.

גם משפחת שוורץ רוצה לשתף אותנו בשמחתה, והם יקיימו "שבת חתן" אצלנו במועדון בשבת הקרובה 10.9 החל מהשעה 9.00 בבוקר. הציבור כולו מוזמן. שיהיה תמיד רק בשמחות!

- ושוב אנו נפרדים מגלי **פרנקלין**, שבילתה אצלנו את הקיץ יחד עם בתה מיה (יונתן היה פה בחלק מהזמן). גלי אנחנו כל כך שמחים בכל פעם שאתן מגיעות, וכבר סופרים את החודשים עד הקיץ הבא.

- חוות הלולים הולכת ונבנית מעבר לגדר המערכת. בינתיים עדיין עובדים על התשתיות, ומשנים סדרי בראשית בשטח. החדשות הכי טובות

מהשטח הן, שאין להם מספיק אבנים לצורך הקמת התשתית. איפה איפה הימים שבהם מייסדי כפר הנשיא וגרעין ההשלמה, עסקו באופן סיזיפי בסיקול אבנים, וכאשר כבר האמינו שהוצאו כל האבנים, הן שבו והופיעו על פני האדמה... בקרוב מאד יתחיל תהליך הקמת הלולים עצמם, ואנו תקווה שעד חודש ינואר כבר יגיעו עשרות אלפי אפרוחים חדשים ללולים האלה. **דייב דבולט** כבר מחכה.

• ועוד מהנעשה אצלנו בענפים:

הסתיים קטיף הליצי'. היבול טון (כ-90 טון).

בגדולי שדה בחולה, "כלנית" בשם שאנחנו מכירים הסתיימה העונה (נקווה שהשנה הרווחים יהיו טובים, מאחר ואין נזקים של חום אימים).

כפי שודאי זכור לכם, נטענו השנה 100 דונם אבוקדו, אבל הפרי ייקטף רק בעוד מספר שנים.

באירוח הכפרי הייתה תפוסת שיא בחודש אוגוסט.

• ברוכים הבאים למכינה שלנו, מחזור ג' (האם גם למחזורים השונים של המכינה יש שמות?). בכל אופן, הם הגיעו וכרגע הם מטיילים במקומות שונים בארץ. בעוד כשבוע יהיו כאן אתנו. בשבוע שעבר התארחו כאן החניכים עם הוריהם, וההורים התרשמו מאד מחדר האוכל של המכינה.

• חדשות טובות לנוסעים באוטובוס בקו 845. סוף סוף תחנת ההתרעננות בדרך לתל-אביב, אשר אמנם נמצאת באותו מקום, אבל לא עוד "המושבה הקטנה" המגעילה, עכשיו נכנסים לחנות "מנטה" של דלק. השירותים נקיים למופת, השירות אדיב ומהיר. כבר ממש לא כדאי לנסוע דרך עפולה ב-842.

• הדשא של השכנים הוא לא תמיד ירוק יותר. אבל על דבר אחד אני מקנאה בתושבי הערים השונות בארץ. לאחרונה ביליתי לא מעט זמן עם נכדים קטנים במגרשי משחקים במקומות שונים בארץ. בכל מגרש משחקים כזה יש היום ריצוף גמיש מגומי (עשוי מצמיגים ממוחזרים), ואילו אצלנו, בגן אסתר המשופץ והמשודרג חצץ לבן על האדמה. אולי נזכה שהמועצה האזורית שלנו גם היא תשדרג?

• גם אנחנו נעזרנו בשירותיהם של עודד (052-6788483) ואורי, שני השיפוצניקים הצעירים והחייכנים, שבאו לבצע כל מיני תיקונים בביתנו. הסיסמה שלהם: אין תיקון קטן מידי, גרמה לי מיד להזמין אותם לכל

אותם תיקונים קטנטנים שאנחנו לא מצליחים לבצע. עבודה טובה ונקייה. מומלץ. זאת אינה פרסומת, אלא שירות לציבור...

- ולבסוף: אחד הספרים המעניינים, היפים והחשובים שקראתי לאחרונה הוא הספר "האיש והאקסודוס" מאת יורם קניוק. זוהי ביוגרפיה של יוסי הראל, האיש אשר הוביל לארץ ספינות מעפילים, שהמפורסמת בהם הייתה "אקסודוס". בתוך תיאור התלאות שעברו על הספינה, בתוך סיפור המאבק ההרואי נגד החיילים הבריטיים מופיע הקטע, שאני מביאה כאן בשלמותו עבורכם:

ב-9.00 בבוקר, כשהיו כבר מול כפר ויתקין, ביקש יוסי לדבר עם ד"ר יהושע כהן, הרופא הראשי של האוניה, אדם מופלא שסייע רבות בצלייה ב' ויוסי סמך עליו. הוא ביקש לקבל דיווח עדכני על מצב הפצועים. ד"ר כהן קרה אל יוסי בידים מאוללות בדמ וצנה: אם לא תושט פלסמה לצירוי דם, שישה או שבעה ימותו מיד, ואי יודע כמה ימותו בהמשך.

יותר מזה לא היה צריך לאחר ליוסי. בראש מציניו צמדה רק משימה אחת: להביא את כולם חיים, אל חוף מבטחים. צוץ אק צלול, הוא ידע מה מצבה לו, ידע שההכרעה קשה וכמו תמיד עליו לקבלה בצלמו. מאוחר יותר אמר: באותם רגעים חשתי עצמי כאחד הצוללים. עט בארץ לא היו מצעים להציה לקנים, נשים וילדים בקו ההצלה הראשון. באילו זכות ובשם מה אעשה זאת אני?

כל זאת אני מביאה מעמוד 167, לכבודו של ד"ר יהושע (שאנחנו הכרנו כג'וסי) כהן ז"ל, אחיו של חברנו מיכאל כהן ז"ל, ולכבודם של קלמן לחוביץ' ז"ל ושל שילה בן יהודה תיבדל לחיים ארוכים וטובים, חברינו שהיו על ה"אקסודוס" לפני 64 שנים, ולכבוד כל חברינו שהשתתפו במפעל ההיסטורי הזה של "עלייה ב'".

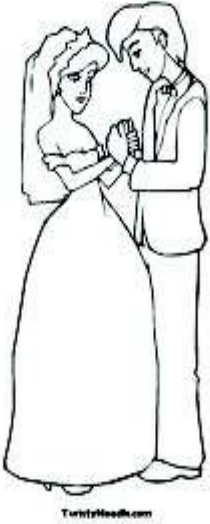
בפתיחה לספר כותב קניוק, שתאריך כניסתה של אקסודוס לנמל חיפה 18.7.1947 הוא בעצם תאריך לידתה של מדינת ישראל. ואני חושבת שהוא לא הגזים.

שבת שלום

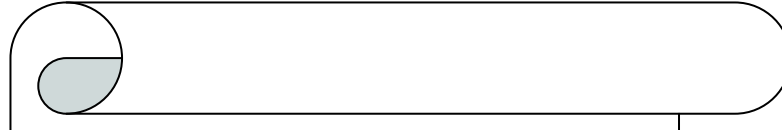
קבלת השבת במועדון בשעה 18.00

סבתא שלי: גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר.

BEST OF LUCK ON YOUR BIG DAY

מזל טוב לנישואיהם של אסי ושושנה
רוב נחת לאמא סוזן ולכל המשפחה המורחבת.

אנו חוגגים
שבת-חתן
לרגל נישואיו של
אסא שוורץ
עצל
שושנה

ומזמינים את כולכם להצטרף אלינו לתפילה

פרשת "כי תצא"

ביום שבת 10.9.11 ,

במועדון החברים

התכנסות 8:30 :

תחילת התפילה 9:00 :

נשמח לראותכם

סוזן שוורץ והמשפחה

תלבושת אחידה היא אמצעי ולא מטרה

ימיה הראשונים של שנת הלימודים תשע"ב, כבר מלווים בצלילים צורמים מאוד סביב עניין התלבושת האחידה, של תלמידי בית הספר התיכון "עמק החולה". עוד לא יבשה זיעת יולי – אוגוסט, עוד לא נכנסו תלמידי התיכון לתלם הלימודים ורשימת התלמידים המושעים מבית הספר, עקב "אי לבישת תלבושת אחידה" הולכת ומתארכת מיום ליום.

כבר לפני שנים רבות התלבושת האחידה ירדה מסדר היום ומהאג'נדה החינוכית במדינת ישראל. בני דורי, זוכרים מן הסתם חולצות תכולות אחידות עם צווארון וסמל בית הספר תפור על הכיס בצד שמאל ומכנסיים ארוכים

כחולים. מעבר לחובת לבישת התלבושת האחידה באותם ימים, הייתה "גאוות יחידה" לכל תלמיד על השתייכותו לבית הספר שבו הוא לומד.

בשלב מסוים הוחלט על ביטולה של חובת התלבושת האחידה ולפני כשנה הוחזרה החובה. החלטת שר החינוך ומשרד החינוך מדגישה את חובת התלבושת האחידה בבתי הספר היסודיים ובחטיבות הביניים. נכון עשה משרד החינוך בהחלטתו זו – דור שלם של תלמידים גדל במרבית שנותיו במערכת החינוך ללא תלבושת אחידה וידעו במשרד החינוך כי יהיה קשה מאוד להנחיל מחדש את העניין על תלמידים בוגרים. החליטו בחוכמה להחיל את חובת התלבושת האחידה בצורה הדרגתית החל מבתי הספר היסודיים בכדי להשיג אפקטיביות מרבית לאורך הזמן.

לבתי הספר התיכוניים נשמרה הזכות להחליט האם לחייב את תלמידיהם ללבישת תלבושת אחידה. בית הספר התיכון "עמק החולה" החליט לחייב תלבושת אחידה, וזו זכותו של בית הספר. לעניין ה"אחידות" אפשר להתווכח, שכן ההחלטה של בית הספר הייתה לאפשר לבישת חולצות בצבעים שונים, לא אחידים, וכל זאת בתנאי שסמל בית הספר יודפס עליהן.

חלק מתלמידי בית הספר אינם אוהבים ואינם מקבלים את חובת התלבושת ומגיעים חדשות לבקרים לבית הספר ללא חולצות עם סמל בית הספר. תלמידים אלו, "סרבני התלבושת האחידה", עוברים למעשה על הוראות המשמעת או תקנון בית ספר. בית הספר אינו יודע כיצד לנהוג עם תופעת הסרבנים ובמקום להתמודד עם התופעה, במקום לנסות ולהבין מה גורם לתלמידים לנהוג כך כלפי התלבושת האחידה וסמל בית הספר, נוהג להעניש את התלמידים "הסוררים" בעונשים מוזרים ולא חינוכיים, כמו השעיה מלימודים והרחקה מטיולים שנתיים. מה המסר שמעביר בית הספר לתלמידיו? מסר פשוט מאוד – התלמידים מבינים שאם רצונם ביום חופשי, כל שעליהם לעשות הוא להגיע יום קודם לכן ללא תלבושת אחידה לבית הספר ומבוקשם יינתן להם באישור בית הספר. התופעה הזו נקראת "למידה" וההשעיה, שמבחינת התלמידים היא "להרוויח יום של חופש" היא חיזוק חיובי. בעצם שיטת ההענשה מחזקת בית הספר את תופעת הסרבנות.

אין ספק שיש לקיים כללי תקנון ולאכוף משמעת ובמיוחד במערכת החינוך. התלבושת האחידה הונהגה ככלי, כאמצעי לחינוך ולאכיפת משמעת, יצירת תחושת שוויוניות והנחלת גאווה בית ספרית. בית הספר "עמק החולה" נראה כמי שמפספס את הנקודה הזאת והופך את התלבושת האחידה למטרה. לא! זו אינה המטרה. המטרה היא חינוך ולימוד, התלבושת האחידה היא אמצעי בלבד.

אני מכיר חלק מנערי הקיבוץ ובהם "סרבני תלבושת". נערים שאין לי מילה אחרת מאשר לתאר אותם כ"מלח הארץ", אינטליגנטים בצורה בלתי רגילה, חריפים, בעלי ערכים גבוהים מאוד של חברות, אהבת הארץ ומוטיבציה אדירה לשרות בצה"ל. מבחינתם דגל ישראל הוא סמל נערץ וקיימת ביניהם תחרות

סמויה וגלויה על היחידות המובחרות הצבאיות שבהן ישובצו. קבוצת נערים הנראית כשייכת לדור הבירה והנרגילה. אבל לא כך – הם פשוט קבוצה נהדרת. ועם כל זאת, הנערים הללו לא מצליחים להתחבר לסמל בית ספרם, לא לסמל ולא למשמעותו ומוכנים להמשיך ולמרוד על אף המחיר היקר לפעמים שהם משלמים על כך.

ירון זאבי

בית הספר התיכון "עמק החולה" צריך להתמודד עם התופעה, לבחון עם עצמו – עם צוות ההנהלה, המורים ורכזי השכבה, מה גורם לאותם נערים להתנגד כל כך לרעיון התלבושת האחידה? בית הספר צריך לשאול את עצמו את השאלה הקשה מדוע לחלק מתלמידיו אין כלל תחושת שייכות ולא תחושת גאווה? המענה לשאלות קשות אלו יכול להאיר לסגל בית הספר את הדרך ללמידה וביצוע תהליכים חינוכיים, אשר ישפיעו על התלמידים לקבל את רעיון התלבושת והסמל ולשפר משמעותית את תחושת שייכותם.

מרכזיית הטלפונים החדשה

נתוני פתיחה:-

העברת שיחה: לחיצה על FLASH + מספר השלוחה המבוקשת + הנח שפופרת.

חניה על שלוחה תפוסה: חייג לשלוחה. בהישמע צליל תפוס הקש 6 לכשתתפנה השלוחה או קו החוץ יתקבל צלצול אצלך בטלפון. לביטול הקש * + 46

עקוב אחרי: הקש # + 17 + שלוחת היעד + # לביטול הקש # + 37

לא להפריע (למעשה עקוב-אחרי למענה הקולי): חייג * + 7101 לביטול הקש * + 7100

השכמה: חייג # + 10 והמשך לפי ההוראות.
לביטול הקש # + 10

להשמעת מספר השלוחה: הקש # + 00

השמעת תאריך ושעה: הקש # + 55

נעילת הטלפון לשיחות חוץ: הקש # + 14 לפתיחה הקש # + 37 + 1234

ולמען הסר כל ספק, הכוונה ב "**הקש**" כאילו נכתב גם "**הקשי**"
 (לך תדע אם לא יתבעו אותי על זה....)

מענה קולי:

בשלוחה בבית מחייגים **5000** כדי להשאיר הודעה.
 כדי לנהל את התיבה או להקשיב להודעות וכו' יש להמשיך אחרי ה **5000**
 ולחייג... **# + 6 + *** ומספר השלוחה המקומית, (אם יש סיסמה, תתבקש
 להקיש אותה).

כדי להגיע לתיבה הקולית מכל טלפון אחר יש לחייג ל **4730** או למספר
 המלא **04-6914730**. ובזמן השמע ההודעה לבצע כנ"ל כלומר **# + 6 + ***
 + השלוחה (+ סיסמה אם יש) ההמשך לפי ההוראות הקוליות

הערה: קיימת תיבה קולית **7000** שבה יוכנסו הודעות לגבי תקלות כלליות
 ידועות

כן אני יודע, שזה הסבר "קווטש", אבל תצטרכו להסתפק בזה עד שניישר
 כמה מהמורות במערכת. כמו כן ברור לי שזה ישמע "סינית" לאי מי
 מאתנו. לא נורא, אפשר ללמוד "סינית"
 המשך יבוא.....

בהצלחה לכולנו - צוות תקשורת
 (בריאן ודוד)

מכירת סוף עונה בחנות היד השניה

עד 50% הנחה

חברים שרוצים לקחת את בגדיהם בחזרה, נא לבוא לקחת.

פרטים אצל קרול ל': 050-6406264

פרנקי: 054-2197785

למחזור ידידי, למחזור.

תודה שחיכתם להופעה נוספת של מדורנו הפופולרי. רק הסיכום הסופי עדיין לא נכתב והוא יגיע עוד לפני החגים. אאז ככה:

יש עוד כמה חומרים, הנקראים זבל או אשפה, המיועדים להפרדה ומיחזור שטרם סיפרתי עליהם קודם; מתכות. מתכות זה סיר או מחבת שיצא משימוש, יתד חלודה שהתגלתה בין

השיחים בגינה ואפילו המטריה שהתקלקלה, אלה ועוד הרבה פריטי מתכת מקומם אינו בפחים אלא לידם, שם הם ייאספו בידי הגננים שיובילו אותם ליעדם. אותו דבר נכון גם לגבי מוצרים שונים מפלסטיק שנשבר: כיסא כתר למשל או קערה מהמטבח. לא חומרי אריזה מפלסטיק שעליהם כבר כתבתי בעבר.

בעידן הטכנולוגי שלנו נוספו פריטים מתכלים חדשים ואלה מוצרי האלקטרוניקה. טלפונים ומדפסות, טלוויזיות, מחשבים, צגים ומיקרוגלים; כל אלה מלאים חומרים יקרים ומזהמים, הניתנים לפרוק ומיחזור. קיים מפעל באחד הקיבוצים שזהו עיסוקו **המשתלם**. ואחרון אחרון חביב אבל **רעיל ביותר**: קסטות הדיו של המחשב. אנא הביאו אותם אלי לבית המלאכה. אני אדע מה לעשות איתם.

ותבוא עליכם הברכה מכדור הארץ וממני טומי.

ספטמבר 2011

אילת השחר

ברעם

גדות

גזן

דן

דפנה

תושבים יקרים,

הגושרים

חולתה

יפתח

יראון

כפר בלום

כפר גלעדי

כפר הנשיא

כפר סאלד

להבות הבשן

מתניים

מלכיה

תורה

מעין ברוך

משגב עם

נאות מרדכי

סאסא

עמיעד

עמיר

צבעון

קדרים

שדה נחמיה

שמיר

שניר

סוף עונה. הקיץ בקצה שלו ואני מקווה שהשנה נספוג קצת פחות שרפות, קצת פחות ימי שרב לוחטים ובכלל שעונת המעבר תהיה יפה לנו.

גדול. החופש, לכל צוות החינוך הבלתי פורמלי, ברכות חמות על קיץ בלתי נשכח. שישה אשכולות הופעלו במהלך החופש, בכל אחד כ- 250 ילדים שנהנו מתכנית עשירה ומלאה באטרקציות. בתחילת אוגוסט התקיים מחנה צופי "פנדה-קונג פו" ביער ברעם שבו השתתפו כ-420 ילדים לשלושה ימים של חוויה מרגשת, מסיבת נוער אדירה בדקליה באיילת השחר, תחרות המרוץ לעליון של כתבי חידה ומשימות וזה רק התמצית של התקציר. במועצה פעלו 27 קייטנות שבהן נהנו 1300 ילדים בגילאי

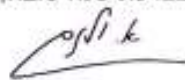
6-12, כ-1000 בני נוער השתתפו בפעילויות החופש במסגרות הקיבוציות ומתוכם כ-700 השתתפו בפעילות האזורית. צוות המחלקה והמדריכים בקיבוצים כבר הפשיל שרולים לקראת שנת הפעילות החדשה.

התחלה חדשה. לכל תלמידי המועצה, להורים, למורים, למנהלים, לנהגי האוטובוס ולכל אנשי ההוראה שמחזקים את מערכת החינוך שלנו – שתהיה שנה מופלאה ומוצלחת, מלאה ומגוונת. השנה החלטנו במועצה להגדיל את מימון המועצה בבתי הספר היסודיים כדי להקל מעט על ציבור ההורים. כל תלמיד בבתי הספר היסודיים יקבל 200 ₪ שיועברו לבתי הספר ובכך יוזיל בית הספר את שכר הלימוד לכולם. מכתבים יישלחו בימים הקרובים לכל ההורים. שנת לימודים מוצלחת ופורייה ☺

מתנהלים תקין. בלי להשתחצן, אני רוצה לדווח ששוב המועצה זכתה בפרס ניהול תקין על התנהלותה הכספית בשנת 2010. אני מקווה שהשנה משרד הפנים יעניק לנו בנוסף לתעודה גם פרס כספי שנוכל להשקיע אותו בפיתוח הישובים. זה המקום להודות לגזבר המועצה, חיים מילוא ולכל מנהלי המחלקות שעובדים ימים כלילות ועומדים ביעדים שהוצבו להם, הן הכספיים והן התוכניים.

מחאה גלילית. כבר יותר מחודש שהמדינה שלנו מוצפת באוהלים, גם אצלנו בגליל, בקריית שמונה ובראש פינה הוקמו מאהלים לאות הזדהות עם המחאה. זאת מחאה של כולנו, של כל מי שרוצה מדינה שפויה שבה אפשר לגדל את הילדים במחיר הוגן, לרכוש מוצרי מזון באחוז סביר מהמשכורת ולקנות בית מבלי לשעבד את שארית החיים לבנקים. אני מחזק את ידי כל מי שמגיע מדי שבת להפגין וקורא לציבור הדומם להצטרף אלינו.

בברכת שנה טובה,

אהרון ולנסי
ראש המועצה

מועצה אזורית הגליל העליון, ד' גליל עליון 12100

טל': 04-6816620 / פקס: 04-6816637

אתר: www.galil-elon.org.il / דוא"ל: fishca@galil-elon.org.il

הגליל העליון אופי של מקום

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

לא כולם חמורים

מחאת ההמונים נשמעת
בקול ברור חד ואמיתי
ממצוקה עמוקה נובעת
הדרישה לצדק חברתי
הד הזעקה מתגלגל כמו בום
אך בינתיים במשרדי הממסד (גם שלנו)
כנראה שלא רק החדר אטום...
פעם כשיהודי נאנק תחת שלטון עריץ
יכל לפחות לקוות לטוב
כשימות הכלב או ימות הפריץ
אך בימינו כנראה מן הסתם
הפריץ ממשיך בשלו ומבחינתו – שיתפגר העם!
לכן, אולי עכשיו, כשעוד אפשר
לפייס את הזעם במחיר מוזל
דבר שלא יתאפשר מחר
כשהזעם רק יילך ויגדל.
מספרים על אדם מהיישוב
שעשה פעם ניסיון עם זבוב
תלש לו כנף ופקד עליו לעוף
הזבוב במאמץ הצליח להמריא
כאילו היה זבוב רגיל ובריא
והאיש תיכף ומיד
תלש עוד כנף ושוב פקד:
עוף זבוב עוף!
והזבוב שוב במאמץ על-זבובי אדיר
שוב הצליח להמריא לאוויר
האיש המשיך בניסוי האכזר
ובשלישית מהזבוב כנף נוספת עקר
הזבוב כבר היה מותש וחלש
ניסה שוב להתעופף מחדש
אך לפני שהספיק להניד עפעף
האיש תלש לו עוד כנף
ושוב ציווה על הזבוב האומלל
גם בלי כנפיים להמריא אל-על

כשנותר הזבוב על רבצו
שקעו עד צוואר בנכותו וכאבו
ללא יכולת לעשות את שהתבקש
סיכם האיש את הניסוי במסקנה
הזבוב חירש...

זבובים כמו חמורים לעולם אינם נגמרים
תמיד מגיעים במקומם אחרים
הנמשל די ברור ודבר לא מחדש
עכשיו כבר ברור
שהאיש עצמו הוא פשוט טיפש...

אבי ר.

סיכום אליפות הקיבוץ: שח-בליץ

ערב נהדר התקיים במועדון ביום חמישי שעבר. תחרות שח-בליץ (שח מהיר) לצד תערוכה של אומני הקיבוץ. בתחרות ע"ש רומן זכה מרדכי ברור, אשר הגיע למקום הראשון אחרי סדרת ניצחונות יפה. בתחרות השח המהיר לכל שחקן ניתנות שבע דקות בלבד למשחק שלם. כאן שולטים הנסיון והאינטואיציות החדות. מרדכי, הוכחת שאתה ניחן בשניהם ואנחנו רוצים לברך אותך על זכייתך! סגני האלוף הם ארי ואלן שהציגו גם הם יכולת יפה. מבחינתי הערב היה מושלם ולו רק בשל העובדה שזו הזדמנות מצויינת לחיבור בין כל הדורות: צעירים (וצעירים מאוד) התחרו עם גבירי הקיבוץ. כשאתה רואה את כולם מאוחדים סביב נושא מסויים בו כולם שווים, לגיל אין שום חשיבות, המחיצות נשברות והשיחות קולחות.

זו הזדמנות בשבילי לספר עד כמה אני מתרשם מהדור הצעיר כאן. יש בכם הרבה מהרצון להצטיין, וזה טוב, אבל כשזה מגיע עם תכונות משלימות של פירגון והקשבה לאחר, עם נעימות ההליכות והאדיבות שלכם - זה הופך אתכם למיוחדים מאוד בעיני. זה בכלל לא מובן מאליו שגדל כאן דור כזה בעידן שבו בהרבה מקומות התנהגות גסה, חוסר פרגון הדדי וחוסר התעמקות הם הנורמות.

אז זהו, עד לתחרות הבאה שתתקיים בחורף ותהיה מסוג המשחקים

המלאים (שעה וחצי), נשאר לנו בינתיים הרבה טעם טוב. אגב טעם טוב- אני רוצה להודות לצוות האלוני ולך, נטלי, שעשית הכל כדי שדור אלון יעניקו חסות ומטעמים לאירוע. זה מצטרף אצלי לתחושה הטובה תמיד שאני מקבל כשאני נכנס אל המרכזית עם צוות האנשים שמחייכים ושמחים לעזור.

תודה גם ליקב "הרי הגליל" אשר העניק (שוב) חסות של יינות משובחים לאירוע. תודה לאמנים ולסופרים שהציגו כל אחד בתחומו והוסיפו עניין רב לערב.

תודה לך צילה על העזרה עם המועדון ועל הרצון הטוב אותו אני חווה תמיד כשאני נעזר בך. תודה ליורם שתמיד מעורב ועוזר (אפילו שהוא לא משחק) ותודה חשובה מאוד לך, זהר, על כך שמזה שנים אתה יוזם את ה- sms הראשון שאומר: "צריך להיפגש בעניין התחרות". אה, כן- ותודה מיוחדת לאלק. סתם, בלי סיבה.

ארז מירב

חודש אלול

מסע חשבון הנפש יצא לדרכו! בחמישים הימים הקרובים, מהאחד באלול ועד הושענא רבה, השבט הגדול שלנו ימולל בפיו ובנפשו את מילות הסתיו המוכרות: "חשבון נפש", "תשובה", "סליחות", ו"תיקון". שאלות כמו, "בין אדם לחברו" או "בין האדם למקום"? על מה צום יום כיפור מכפר, ועל מה אין די בצום? - שאלות אלו ואחרות יהדהדו בדרשות הרבנים והדרשנים בערבי שבת הקרובים ובימים הנוראים.

זו תקופה לא קלה בדרך כלל, כי חשבון נפש מתקשר אצל רובנו עם תהליך של ביקורת עצמית גדולה, עינויי (תענית), ומפגש עם רגשות אשמה וחרטה.

כבר שנים שאני תוהה: האם אנחנו יודעים איך עושים חשבון נפש? אנחנו מאוד טובים בהגדרת הרעיון – שעל האדם לפשפש במעשיו ולעשות תיקון. אבל איך? אולי כל אדם עושה את חשבון נפשו בדרכו הייחודית – האחד עושה רשימה ארוכה של האנשים שהוא פגע בהם ויוצא לבקש מהם סליחה. אחר בוחן מחדש את חזונו האישי, ובודק את הפער בין החזון למציאות חייו. אחר נצמד לטקסטים הנצחיים של מסורת הדורות, וצולל עמוק אל תוכם בחיפוש אחר תשובה.

ובסופו של תהליך נגלה שרובנו נשארים "תקועים" באותם הדפוסים שנה אחר שנה, אלול אחרי אלול, באותם מקומות שכבר שנים אנחנו מייחלים להשתחרר מהם. בחודש הסליחות, וביתר שאת בין כסה לעשור, אנחנו מחליטים החלטות שונות, ובהתלהבות גדולה יוצאים לדרך חדשה, רק כדי לגלות כעבור כמה ימים, שהנופים הם אותם נופים, הדרך מוכרת להחריד, ושבועצם כבר היינו כאן, במקומות המוכרים הללו, שחשבנו שנפרדנו מהם. וכאילו לצחוק לנו בפנים, אחרי חודש וחצי של חשבון נפש נוקב, בא קהלת, החכם שבאדם, ואומר לנו (בשבת חול המועד

סוכות): 'נו, מה חשבתם? הרי "מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שייעשה ואין כל חדש תחת השמש" (קהלת א, ט).

האם האדם באמת משתנה? האם הוא צריך להשתנות? המילה עצמה, **להשתנות**, עומדת בבסיסו של החג הקרב ובא: ראש **השנה**. יתרה מזו, פעמיים בשנה אנחנו עוסקים במילה הזאת, פעם בסתיו ופעם באביב, ושתי הפעמים הללו מכונים בספרות חז"ל **ראש השנה**: האחד כאמור בתשרי, והשני בניסן. בניסן??? כן! אנחנו הרי נסבים סביב השולחן וילדינו שואלים אותנו בהתרגשות גדולה: 'אבא, אמא, "מה (באמת) **נשתנה** הלילה הזה מכל הלילות?"'. אולי ילדינו שואלים אותנו שאלה הרבה יותר עמוקה ממה שנראה על פניו: הם שואלים אותנו בתמימותם 'האם האדם באמת משתנה?' האם זו בכלל המטרה? ולמה להשתנות? האם נבראנו מקולקלים? האם משהו לא בסדר בנו?

השורש של המילה **שנה** טומן בחובו את הסוד לפרדוקס הגדול. לא שורש אחד יש כאן, אלא שניים (לכל פרדוקס יש תמיד לפחות שני שורשים): ש.נ.ה ו... ש.נ.ג? נפלא! מילה אחת, שני שורשים אפשריים, אשר משמעותם הפוכה לחלוטין!!! האחד מדבר על שינוי, והשני על שינון. האחד קורה לנו לשנות את דרכינו, והשני מבטא חזרה אינסופית שאין בה כל שינוי! אז מה אנו חוגגים? את חג השינוי או את חג המעגל הסיזיפי, שלוחש לנו שלעולם לא באמת נשתנה?

לעניות דעתי, מסורת ישראל מציעה לנו פתרון מזהיר, מקום שבו שינוי ושינון נפגשים! המקום הזה טמון במושג התשובה. תשובה, מלשון **לשוב**, כמובן. (או אולי **שובב**...?).

המושג **תשובה** מציע שאנחנו שבים למקום שכבר היינו בו (אינך יכול לשוב למקום שמעולם לא היית בו, אחרת אינך שב, אלא הולך). במובן הזה, דווקא האפשרות של **שינון** מתאימה כאן יותר – שבים בשנית למקום שממנו באנו ואליו נשוב פעם אחר פעם. ואולי השינון הזה, קרי, השיבה למקום שכבר היינו בו, הוא בעצם **השינוי** היחידי האפשרי? או במילים אחרות, הרעיון שהאדם משתנה ומגיע למחוזות חדשים שמעולם לא היה בהם הוא בסיסה של האשליה הגדולה. הוא נובע מהמחשבה המאמלת שהאושר נמצא תמיד אי-שם, במקום אחר, לא מוכר, רק לא כאן: בבית הבא, בזוגיות הבאה, בעבודה הבאה ובדשא של השכן. "שם בטח יהיה לי טוב יותר".

אז לאן שבים? מהו המקום הזה שכבר היינו בו, ואליו אנו שבים? המקרא אומר בפשטות אופיינית: שבים אל ה'! פעם אחר פעם ובוריאציות שונות, המקרא משנן את המסר היחידי שהמקרא יודע לספר לנו: שובו אל (ולעיתים גם עד) ה' אלוהיכם...

אבל מה זה אומר??? לאן שבים? כיצד שבים אליו? היכן מקום מושבו? ואם היינו שם, מדוע לא נשארנו שם? מה זרק אותנו? למה הלכנו ממנו?

הראי"ה קוק, במאמרו המופלא, אורות התשובה (פרק יא ד'), כותב: "מהלך כל היש בנוי על יסוד התשובה. כל המציאות העולמית איננה אלא תשובה אחת גדולה. תשובה במובן המקורי של המילה: חזרה, חזרה אל מקור ההוויות".

לא אנסה להתייחס לשאלה של "למה" (למה התרחקנו ממקור ההוויות - זו לדרשה לחג הפורים!), אלא אנסה בקצרה ובפשטות להבין, לפחות עבור עצמי, את פשר המקום הזה, שהרב קוק קורא לו: "מקור ההוויות".

כל היש שבעולמנו – הכללי והאישי כאחד, מקור כל ההוויות - כבר קיים, כבר נברא בששת ימי "המפץ הגדול" העברי. אין בנמצא יש שאיננו כבר קיים. ומכיוון ש"האדם עולם קטן" (ציטוט המיוחס למהר"ל, אבל מבוסס על המימרה המאוד מוכרת ממסכת סנהדרין: "וכל המקיים נפש אחת, כאילו קיים עולם מלא") הרי מה שנכון לעולם במאקרו נכון גם לאדם ברמת המיקרו. אם אין בנמצא **יש** שאיננו כבר קיים, הרי שאינני יכול לבקש לעצמי את מה שאין לי! האשליה שאי-שם מחכה לי איזה שהוא דבר שלא נמצא בי כבר כעת, הוא האומללות הגדולה המניעה את היצירה האנושית מראשית דרכה.

כשאבותינו הערומים בקשו להם דעת מהעץ האסור והמפתה, קרה דבר נורא ומופלא: עיניהם נפקחו! אבל ברגע שעיני הבשר נפקחו, כל היש הקיים נעלם!!! המילה **עולם** הוא הרי מלשון **העלם**. מה שאנו רואים בעולם, הוא לא יותר מההיעלמות הגדולה של כל היש הנברא. כלומר, ברגע שנפקחו עיניהם של בני האדם, הם התעוורו וגילו בעיוורונם עולם חדש, אשלייתי, שסיפר להם שהתשובה, האושר, הסיפוק, האהבה, והביטחון, נמצאים מחוץ להם.

מאז ההיעלמות הגדולה, אנו בחיפוש תזזיתי אחריו. כמו עכבר מורעב, הלכנו מאור כשדים לחרון, ומחרון לארץ כנען, מכנען למצרים, ממצרים חזרה לכנען, משם לגרר, ושוב לכנען, שוב למצרים, ושוב לכנען, בריחה לחרון, חזרה דרמטית לכנען, ושוב ירידה למצרים, שקיעה גדולה בגושן, ומסע ארוך ופתלתל חזרה לכנען, שיהפוך לימים לממלכות יהודה וישראל. ובהמשך שוב גלות: בבל, מצרים, וקצת גם בפרס, וחזרה לארץ, ושוב לבבל, אלכסנדריה, רומא, קונסטנטינופול, ספרד, אשכנז, פולין, מרוקו, אוסטרליה, ניו יורק ובסוף שבנו לדגניה.

עייפים ורצוצים מהמסע, כואבים, מרירים, מיאשים לפעמים, נאחזים בפיסת הקרקע, שרים "אין לי ארץ אחרת", ובעיקר תוהים: האם אי פעם נגיע? ושנה אחר שנה, אנו פוגשים שוב את חודש אלול במעגל הזמן האינסופי... וקול עתיק יומין לוחש לנו: 'נו! **"שובו"** בָּנִים **"שׁוֹבְבִים"** (ירמיהו ג, כ"ב).

חשבון הנפש של חודש אלול הוא חשבון פשוט להדהים! כל כך פשוט, אלא שמרוב דעת, הוא הפך להיות החשבון הקשה ביותר שעומד לפתחנו, ולכן משרד החינוך לעולם לא יכלול אותו במבחן הבגרות בחשבון: שוב אל הווייתך, אל מי שהינך כבר, לפני שנפקחו עיניך. שורשיך נמצאים בתוכך. מהם התרחקת, מהם ברכת, מהם התביישת. שוב אל מהותך. נכון מאוד שרת: "אין לי ארץ אחרת". כי אין. אין "שם" ארץ אחרת. אין שם כלום.

בקרב נקרא את מילותיו האחרונות של משה לבני ישראל, לפני שהוא יעלה להר נבו, לגלות בעצמו, ש... לא מגיעים! כי אתה לא יכול להגיע למקום שבו אתה כבר נמצא: "כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לֹא נִפְלְאת הוּא מִמֶּךָ וְלֹא רִחֶק הוּא: לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיִם וְיִקְחָה לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֶתְּהָ וְנַעֲשֶׂנָּה: וְלֹא מֵעֵבֶר לָיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר לָנוּ אֶל עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחָה לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֶתְהָ וְנַעֲשֶׂנָּה: כִּי קָרֹב אֶלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ" (דברים ל', י"א-י"ד)

משוררים יודעים לומר במילים מועטות את מה שלנו לוקח 1,257 מילים לומר. יענקלה רוטבליט, משורר אהוב, כתב את זה כך: **צר היה כל כך / הייתי אז מוכרח / לפרוש כנפיים ולעוף / אל מקום שבו / אולי כמו הר נבו / רואים רחוק רואים שקוף. בן אדם כעץ שתול על מים / שורש מבקש / בן אדם כסנה מול השמיים / בו בוערת אש. אז דרכי אבדה / חיי היו חידה / צמא כמו הלך במדבר / אל מילת אמת / שכוח בה לתת / לשאת פנים אל המחר. בערה בי אש / יצאתי לבקש / ימים סערת' כסופה / שבת' אל ביתי / למצוא שאת איתי / עד בוא הדך אל סופה** (רואים רחוק רואים שקוף)

חודש טוב.

אלישע וולפין

הפינה הויזואלית

מה אנחנו עושים כדי להשאיר את הבנים בבית?
מה אנחנו עושים כדי שירגישו רצויים?

שיחת חברים ובנים עם טעם של פעם
נערכה במועדון החברים.
ההשתתפות הגדולה אמרה הרבה

שבת שלום

דוד אלמן

The Village Voice 09.09.17

Kfar-Hanassi-Israeli Style
Vol 1 - #19

Village News: When I was a young child we would use vacation time to climb the berry tree in our yard and then move on to the fig tree in the neighbors yard; borrow books daily from the council library and see '2 for the price of 1' movies at the Smadar cinema. But, come mid August, we would start to miss school and the only thing that was really irksome was the need to finish 3 or 4 workbooks over the summer - a particular pleasure of the teachers as a way of ruining the total freedom of summer vacation - but most of us did them during the last week of August anyway. Afterwards we'd find the workbooks hanging on a cord in the toilets and you can guess what they were used for....

Compared to vacation time for my grandchildren...there is no comparison! They have such a lot of planned activity and everything is orchestrated to fill their days with fun...not to mention soft toilet paper. It's no wonder they don't have a moment to miss school. But come what may: summer ends and children do go back to school.

To all the schoolteachers and children - we hope you have a very good year!

Welcome back to Mia Tenna, Golan Rosenkrantz, Hadas Weissbecker, Lapid Bar-David, Gili Sprung, Gili Carmi and Amit Dadush who were in a Holocaust study group on a trip to Poland. The Hula Valley Regional HS carries on the tradition of trips to Poland which have been going on for the past 25 years.

Another of the 12th graders, Yahel Gershman, made the papers with a story in Yediot Kiryat Shmoneh for being an exceptional basketball player. There was even a picture of him on the front page. The quote from the article is: 'Yahel is one of the best basketball players I've even had the pleasure of training. He scores points in rapid succession and can undoubtedly turn into one of the best junior league players ever...maybe ever go further than that!' Let's wish him all success!

On the evening of the day school started we had somewhat a bit of a traditional evening here: the Annual Chess Tournament in remembrance of the late Roman Reubanov, organized by Zohar Davolt and Erez Merav. The Alonit gave us refreshments and a lot of youngsters and older players took part. The winner was Morderchai Broer.

Mazal Tov to Daniella Talberg and husband Adam Soloway on their marriage. After kayaking down the river, the ceremony was held in Sde Nechemiah. Of course they needed a few moments to change clothes before the chupah. The meal was 'pot luck' organized by the guests. There was a tent sleep over and everything was done in a very relaxed way, according to mom, Helene Talberg. That just goes to show that there is 'another way' of doing things and you don't have to spend a fortune on a wedding.

Sunday evening the Talberg's had a reception here in the club room of Kfar Hanassi that was catered by their good friends, Amira & Mark Rubin, from Rosh Pina. Such delicious goat cheeses and healthy, home baked breads!

Gali Franklin and daughter Mia, have returned home to England. Jonathan managed to visit for part of the time. We hope they will return again for next summer's vacation.

Just outside the perimeter fence the new chicken houses are beginning to take shape. At the moment the infrastructure is still being put in but surprise of surprises, it seems we haven't got enough rocks to anchor them. Now's the time to wax nostalgic over all the times we worked to remove the rocks from the fields! The work is going according to schedule, which means that by January we should have the first flock of chicks in place. David Davolt can hardly wait!

The lichee has all been picked and the end result was about 90 tons.

The season has also just ended for our cooperative venture in field crops (Calanit) and we hope to see some profit from them as well.

Another 100 dunam of avocado was planted this year, but will only bear fruit in another two years.

The B&B reports that August saw a sharp increase in reservations.

The third group of pre-army youngsters has arrived but are already off to see various sites in Israel. Last week they arrived, most with their parents, and organized themselves and saw what KH was all about. Next week they'll return.

Good news for those travelling to and from TA on the 845. Finally, there is a good pit stop on the way to TA! It's basically at the same place but is now run by the gas station as "Menta". At least the toilets are clean and the service is quick. Unless you actually need one of the stops along the way of the 842, it's really not worth going with that line anymore.

I've spent time with my grandchildren in various playgrounds around the country recently and have to say that I envy only one thing: the ground of the play areas are covered with rubber pads (made from old tires) that are much easier to fall on, while our own Gan Esther has ground cover of white pebbles. Maybe the Regional Council will find the money to make the change for us?

We have recently used the services of Uri & Oded Renovators (052-6788483). Their motto of 'no job is too small' tickled my fancy and I have to report they worked and cleaned up after themselves and were very pleasant indeed.

BOOK REPORT: The Man and the Exodus by Yoram Keniuk (Heb) - a biography of Yossi Harel, who was operator of the illegal immigration boats, the most famous of which was the 'Exodus' (thanks to Leon Uris). The description of the conditions on board and the heroic fight against the British, including quotes from the late Dr. Yehoshua Cohen (the late Michael Cohen's brother) and the boat which brought the late Kalman Lachowitz and, of course, Shiela Ben-Yehuda to our shores. Keniuk also states the date of entry of the Exodus as 18.07.47 and declares that this is actually the birth of the Jewish State and perhaps he's right...

There will be Kabbalat Shabbat in the club room Friday at 18:00

Have a great weekend!

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yonatan, Gal & Bar's grandma

Tamar

Anniversaries:

11.09 Amalia & Micki Noy
Irit & Moshe Gershman
12.09 Claire & Brian Mays
13.09 Jeanette & Colin Primost
15.09 Dorit & Avi Rosenkrantz
Dania & Ziv Gilboa

Birthdays:

11.09	Joanna Potasz Idit Forster Gil Gilboa (R. Cohen granddaughter)	12.09	Henry Sprung Mor Goldberg
13.09	Toby Epstein Dekel Basso	14.09	Naor Maser Einat Maser Alon & Doron Tushia (Cina grandson)
15.09	Sachar Katz Amit Cohen-Naeh	16.09	Shmuel Hatzor Naama Davolt Kornberg Gal Cina (grandson)
17.09	Yassu Ishimuro Yonatan Raviv (Bilgory grandson)		Tal & Noa Pearlson (granddaughters) Itamar Reuban Ehrenberg (grandson)

*Mazal Tov to
Asa Schwartz, his wife Shoshanna,
Suzan Schwartz, Adi, Shifi, and all the family,
on the occasion of their wedding*

NOTICES

The Schwartz Family Invite You All to:
Shabbat Hatan for Asa Schwartz
Shabbat 10.09.11
Doors open at 8:30
Prayers will commence at 9:00
Weekly portion: Ki Tizeh - Deuteronomy 21:10 - 25:19

THE NEW TELEPHONE CENTER

Start-Up Notification:

Call Forward: To pass on a call, press FLASH and then the number of the extension you wish. Replace the receiver.

Ring Back: If you dial a number and it's busy, simply dial 6 (without hanging up the phone) and then replace the receiver. When the line is free it will ring back automatically. To cancel dial (star) * + 46.

Follow Me: press # (pound) + 17 + the extension where you'll be + # (again).
To cancel: press # + 37.

Do Not Disturb: (Follow me messages): Dial (star) * + 7101.
To cancel: dial * + 7101.

Wake Up Call: Press (pound) # + 10 , then follow instructions.

Extension Identification: Press (pound) # + 00

Date & Time: Press (pound) # + 55

Phone Lock for Outgoing Calls: Press (pound) # + 14. To re-open the line press (pound) # + 37 + 1234

Phone Messages: Press 5000 to leave a message on the home phone line. If you want to edit your own message you need to press 5000 + (pound) # + 6 + * and then your own extension line. If you had a code, you will need to press it then too. If you want to get to the general voice message center you will have to dial 4730 or 04-6914730 and when it answers you will have to dial (pound) # + 6 + * + extension number (+ a code, if there is one) and then follow the instructions you will hear.

NOTE: There is a 7000 voice message center where you can leave notification about trouble with telephone lines.

I know it seems like a lot of complicated information but that's what there is until we iron out some of the 'bugs' in the new system.

Please be patient, more information will follow.

David Ellman and the communications team

Second Hand Shop

Close of Summer sale - 50% off clothes prices

Anyone wishing to take back things they handed in, are welcome to do so!

Please call Carol: 050-6406264

Or Frankie: 054-2197785